

[Handelsministeren.]

acceptere den tankegang, at det nok går alt sammen, hvis vi bare kører videre med den traditionelle politik.

Jeg forstår da meget vel, at vore forslag støder an mod det system, og det på mange måder værdifulde system, som de store organisationer på arbejdsmarkedet med stort besvær og gennem mange år har bygget op. Det er selvsagt et alvorligt problem. Men jeg bliver på den anden side mere og mere overbevist om, at der for hver dag, der går, er flere og flere af de menige medlemmer af disse organisationer ude over landet, der kan se det fornuftige i vores forslag.

Finansministeren (Anders Andersen):

Hr. Kjeld Olesen stillede mig et par spørgsmål i går, som jeg gerne vil svare på. Hr. Kjeld Olesen spurgte, om besparelserne i de offentlige udgifter svarede til de beløb, der mistes gennem en slækkelse af finanspolitikken, eller om jeg var af den opfattelse, at der i virkeligheden slet ikke er grund til en stram finanspolitik.

Nu vil jeg gerne sige, at vi jo skal have finanslovdebater tirsdag og onsdag, og det vil vel ikke være rigtigt i forbindelse med denne debat sådan at tage fuldt hul på den kommende finanslovdebater. Jeg skal i forbindelse med denne finanslovdebater fremsætte en redegørelse om regeringens finanspolitiske forslag og fremlægge en revideret finansplan, men det skal ikke afholde mig fra at komme med et par mere principielle betragtninger også under denne debat, betragtninger med hensyn til, om det kan være rimeligt at slække på finanspolitikken.

Når jeg gerne vil fremsætte et par betragtninger derom, så er det, fordi en slækkelse af finanspolitikken vil være helt afhængig af, om regeringens forslag om dyrtidsportioner gennemføres. For forudsætningen for en slækkelse af finanspolitikken vil være, at der skabes den størst mulige konkurrenceevne for erhvervslivet, og at der skabes den bedst mulige baggrund for den fulde beskæftigelse. Derfor hænger en vurdering af disse ting og den videre udvikling ved behandlingen af disse lovforslag sammen.

Hr. Kjeld Olesen brugte udtrykket „gennem svækkelse af finanspolitikken“ og sigtede herigennem også til de skattepolitiske lempelser, som hr. Kjeld Olesen rigtigt har

forstået også vil indgå i den reviderede finansplan. Jeg må måske have lov til på nuværende tidspunkt at spørge, hvad disse såkaldte skattepolitiske lempelser skal ses i forhold til. Hvis de ses i forhold til den skat, der betales i indeværende finansår, så er det meget beskedne lempelser. Men hvis de ses i forhold til de øgede skatter, som den tidligere regering agtede at gennemføre, ja vel, så er der naturligvis en forskel, en forskel, som vi så kan tage op til debat i forbindelse med finanslovsforslaget.

Hr. Kjeld Olesen var utilfreds med, at vi i åbningstalen havde bebudet, at vi ville bevare de skattebegunstigelser, der ligger i boligsparekontrakter. Og hr. Kjeld Olesen mente, at det tilgodeså de velhavende i forhold til de mindre velhavende. Jeg bliver vel nødt til at henlede opmærksomheden på, at boligopsparingen jo netop ikke præmieres i form af skattefradrag, men ved at der udbetales et tillæg på 4 pct. af det beløb, der opsøres. Derfor tror jeg, hr. Kjeld Olesen, det bliver lidt anstrengt at ville påstå, at der er en skævhed til fordel for dem, der sparer op på disse områder.

Når vi har ønsket at fastholde disse boligsparekontrakter, så vil jeg da også gerne understrege, at det er vores opfattelse, at der i den kommende tid ikke bliver et mindre behov for, at man sparer op til investering i boliger, og at vi i hvert fald har et ønske fra regeringens side og fra venstres side om, at man netop igennem en sådan præmiering kan animere til, at flest muligt gør brug af disse opsparingsformer og flest muligt derigennem også får baggrund for at kunne investere i fornuftige boligforhold for sig selv.

Der er også grund til at nævne, ikke mindst efter at den forrige regering havde stillet forslag om, at disse boligsparekontrakter skulle ophæves, at da blev der jo en voldsom forøgelse af interessen; det var, ligesom folk ikke rigtig havde været opmærksomme på dem. Alene fra oktober og fremefter er der tegnet over 4.000 nye boligsparekontrakter.

Men det, der i og for sig er det interessante i denne forbindelse, det er, at disse boligsparekontrakter for langt hovedpartens vedkommende tegnes af ganske unge. 40 pct. er unge fra 18 til 28 år og over 75 pct. tegnes af unge, hvis jeg må bruge det ud-